

ГЕОРГИ КОНОВСКИ СВОБОДАТА

chitanka.info

Тя се протегна. Както винаги при всяко нещо, което правеше — нежно и властно. Сутринта беше красива като нея, слънцето надничаше скромно, за да ѝ се полюбува, тих ветрец появяваше, за да ѝ е приятно, някаква птичка цирикаше в храстите, за да ѝ услади настроението...

Типичен ден за нея. Спокойно, хубаво, приятно...

Не бързаше за никъде. И защо? Леката закуска лежеше на преносимата масичка над краката ѝ, трите домашни робота бяха се подредили пред леглото, сведени под ъгъл 45 градуса в почтително преклонение пред господарката, големият екран тъкмо посиняваше — знак, че някоя приятелка я търсеше...

— Милооооу... — измяучи екранът и тя щракна с дистанционното. Беше Лилибета — оная коза, която вчера си позволи да се появи с подобен на нейния тоалет...

— Кажи, милоооу... — приветливо отвърна тя.

— Днес какво ще правиш?

— О, малко ми е скучно... И се чудя...

— Защо, милоооу? Хайде да отидем на шопинг...

— Вчера нали бяхме?

— Да, но в хиперсуперултра биг магазина ходихме. А в макроекстравизионния не сме стъпвали от три дни вече...

Наистина — трепна сърцето ѝ. Забравиха го този модерен магазин. А там имаше... Какво ли нямаше... Най-важното — цял ден можеше да убият в него. Напоследък нуждата от поводи за шопинг растеше, така че...

— Добре, милоооууу... — нейните трели надминаха тези на цирикащата птичка, която засрамено замълча. — Добре... Аз бързичко ще се оправя и ще се видим в кафенето пред магазина... Ето — започвам... Значи — след три часа там...

Нямаше време — трябваше да побърза. Какво са три часа за тоалета на една жена, искаща да е красива и на... Добре че вече не помнеше на колко години е. Пък и това не е важно. Е, понякога зложелателки подмятаха, че е една от първите феминистки, боркини срещу мъжкото робство. Даже се сещаха, че е била в Главния съд, решил да премахне изобщо мъжете от земната повърхност. Да, беше... И беше права — убеди се за сетен път. За какво са им тия мъже? Има съвършени техники — с батерийки, атомни двигателчета,

многостранни крайници... И, разбира се — Домове за развитие. Където всяка жена, намислила да роди дете, можеше да го получи посредством опитни работи, а после да следи развитието му в обществото пред специалните екрани. Ако, естествено, се родеше момиченце. Макар момчета да не се появяваха — проблемът решаваха медикороботите още на стадий засаждане.

Сега беше важно да лежи неподвижно, за да може екстериорният хирург да опъне, запълни, изглади каквото, където трябва...

Следваха биомасажите, инвазивните разтривки, разнообразяванията... И... Ох, бързо се съгласи да отиде на шопинг, но все пак нещо я тормози. Скучничко е. Същите приятелки — макар с подновени и променени фасади, същите разговори — само имената в репликите се сменяха, същите важни проблеми на грима, тоалетите, подновяване на домашната обстановка (трета седмица беше със старата!), планове за поредната почивка в новия моден курорт...

Нещо липсваше...

Нещо, което да донесе сериозни проблеми, страсти, търсения, изживявания, душевни бури и урагани, изненади, конфликти... Нещо бурно, нещо дълбоко, нещо потресаващо... Нещо като герой в класически сериал... Нещо отдавна премахнато...

Но какво ли липсва...

Не можа да се сети. Затова реши въпроса простиичко — махна към домашната секс специалистка и телепатично поръча да донесе трите нови машинки.

Не й трябват житейски емоционални калории. Малко заместители са винаги полезни...

И, все пак — скучно й беше...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.